

ga postopanja. Ker pa ministrski predsednik neče nič slišati o tem, je raje s cesarskim dovoljenjem odgodil v ponedeljek državni zbor. Odgoditvi utegne v najkrajšem času slediti razpust državnega zбора. Volitve se bodo vršile najbrž v jeseni.

— Volna nevarnost med Rusijo in Kitajsko. Skoro gotovo vzbruhne med tema dvema državama v doglednem času vojna. Angleški listi poročajo, da so ruske čete kitajsko mejo že prekoračile in da je neka ruska četa ustavila neko kitajsko karavano. Razburjenje je na Kitajskem veliko. Tamošnji Evropejci se že boje, da jih začne Kitajci moriti. Zato se Rusi tudi v velikem številu izseljujejo iz Mandžurije. V Charbinu so Kitajci zopet streljali na ruske obmejne straže. Mobilizirani kitajski polki korakajo proti severu. Na mandžurski železnici so začeli že prevažati rusko vojaštvo.

— Na Portugalskem imajo zopet vojaško zaroto. Voditelj zarote je dala vlada že zapreti, vendar se ji najbrže ne bo posrečilo popolnoma vdušiti gibanje, ki je naperjeno proti sedanji vladi. Vjeti voditelji zarote so sami priznali, da so nameravali strmoglaviti republiko in zopet uvesti monarhijo.

— Vstaja v Mehiki. Vesti iz Newsa poročajo, da zmagujejo v mehiških bojih vstaši. Antour so vzeli vstaji po 24urnem obstreljevanju. Branilo ga je 600 vladnih vojakov, ki so bili dobro preskrbljeni s strelivom. Iz Predisio, države Teksas, poročajo, da so nekoliko za tem, ko so ameriške čete zabranile mehiškimi vladnim četam preko meje dovesti strelivo oblegancem v Ojiaigi, priletele med ameriške vojske kroglice iz pušk. Ameriška vlada zahteva zaradi tega slučaja pojasnil od mehiške.

Razne novice.

Osebnost. Vojaški kurat častiti gospod Ernst Terstenjak je prestavljen iz Gradca v Trst k garnizijski bolnici.

Občni zbor S. K. S. Z. ne bo dne 30. marca, temveč je preložen na četrtek dne 6. aprila, in sicer se bo vršil popoldne ob 3. uri v uredništvu „Slov. Gospodarja.“

Lokalni komisar za agrarne operacije gospod Sima-Gall v Celju se je z 10. t. m. preselil v Maribor. Pisarna se nahaja v Viktringhofovi ulici 17.

Odlikovanje. Dne 26. t. m. je dobil načelnik šotanskega okrajnega zastopa, g. pl. Adamovič odlok, da je imenovan za komornika nadvojvode Ludvika Viktorja, edino še živega brata našega cesarja. Ko se je raznesla ta vest, polastila se je vseh velika žalost, da agube tako plemenitega in za okr. zastop tako zaslužnega moža. Naši K. Z. je bil g. pl. Adamovič vedno velika opora. — Častitamo iskreno k visokemu odlikovanju, čeprav nas težka izguba boli.

*** Zaročnik.** Josip Bahovec, trgovec in posestnik v Ljubljani, se je zaročil z gđc. Pepino Petan istotam.

Smrtna kosa. Umrli je v Ljubljani po dolgi in mučni bolezni gospod Fran S. Sustersič, župnik pri Sv. Jožetu v Jolietu države Illinois Zedinjenih držav severne Amerike v starosti 47 let. Bil je neumoren naroden delavec in voditelj ameriških Slovencev. Bog mu bodi plačnik za njegova dela.

*** Počitnice na srednjih šolah.** Naučni minister je odredil, da imajo letošnje počitnice na srednjih šolah in učiteljskih trajati zopet, kakor do leta 1907, od 16. julija do 15. septembra. Da pa se dobi dovolj časa za razne izpite na teh šolah, se pouk zadnjih 10 dni pred začetkom glavnih počitnic ne bo več vršil, in se bo že prvi ali drugi dan, ki bo pouka prost, vršila sklepna služba božja in se bodo razdelila spričevala. Dijaki boko imeli torej okroglo 10 tednov počitnic. Velikonočne in binkošne počitnice ostanejo nespremenjene. Na ljudskih in meščanskih šolah v krajih, kjer se nahaja kaka srednja šola, se bodo vršile glavne počitnice ob istem času, kakor na dotičnem višjem zavodu. Naučni minister pa namerava za šol-

sko leto 1911 in 1912 odrediti še sledeče: 1. Na onih zavodih, kjer trajajo po sedaj veljavnih predpisih tožnične počitnice od 24. decembra do 1. januarja, ostane splošno tudi 2. januar pouka prost. 2. Prvi tečaj se konča na onih zavodih, kjer se začne šolsko leto 16. septembra, torej pri nas, zadnjo soboto pred 16. februarjem; drugi tečaj se začne prihodnjo nedeljo, vendar ostane ponedeljek še pouka prost.

Komislijska nakupovanja plemenskih kobil spomladi 1911. Dne 8. aprila 1911, ob 8. uri dopoldne, se bode v Ljutomeru, in dne 10. aprila, ob 8. uri dopoldne v Brežicah nakupilo 15 plemenskih kobil v starosti 4 do 8 let. Nakupljene kobile se prodajalcem prepuste pod gotovimi pogoji. Vpoštevale se bodo le kobile, rojene po žrebčarskih žrebcih angleške polkrvnosti, vshodnega ali lipičkega plemena. Dom posestnika kobil ne sme biti nad 15 km od Brežic, Bučevce ali Ljutomera oddaljen.

Tegetthoffova ustanova. C. in kr. poveljstvo 3. voja razpisuje natečaj Tegetthoffove ustanove za invalide. Pravico do te ustanove imajo samo invalidi, kateri so služili v enem ali drugem ozemlju poveljstev dopolnilnih okrajev štev. 27 in 47 popolnoma ranjenih pred sovražnikom pohabljeni in pri zdravstvenem pregledu razredovani kot „državljeni nezmožni pridobiti si kaj.“ Prednost imajo oni, ki so se pod poveljstvom umrlega podmaršala Karola pl. Tegetthoffa udeležili okupacije Bosne. Dotične kolka proste prošnje, koje je nasloviti na c. in kr. poveljstvo 3. voja, je brezpogojno do dne 8. aprila 1911 vložiti pri mariborskem okrajnem glavarstvu. Pri podelitvi se ne bode oziralo na prošnje, ki doidejo po tem roku in tudi ne na prošnje doslužnikov, kateri so bili pri superarbitraciji razredovani kot „državljeni zmožni pridobiti si kaj.“

S prošnjami za gostilniške koncesije preplavljajo volilci poslance S. K. Z. Da bodo volilci na jasnem, treba sledeče povedati. Soglasno z načeli S. K. Z. morejo in smejo naši poslanci take prošnje le v izrednih slučajih, na primer ako se komu godi očitna krivica, ako politične oblasti očitno pristransko postopajo, ako se v resnici gre za obstanek celih družin itd., prošnje za žganjetoče pa bi sploh nikdo ne smel podpirati, ker vendar S. K. Z. ne bo pomagala razširjati strup, katerega vedno in povsod pobija. Posebno težavno, skoro nemogoče, je vspeh doseči, ako je prošnja v prvi inštanci že odbita ali pa celo občina nasprotuje. S takimi intervencijami se zelo otežuje stališče poslancev S. K. Z. Prosimo zaupnike, da naj to stališče S. K. Z. vedno imajo pred očmi.

*** Olajšave** za pisma vojakov. Kakor čujemo, bodo pisma, katera pišejo vojaki svojem, znancem ali prijateljem, odslej poštnine prosta. Te poštnine olajšave bodo deležni vojaki do narednika. Enako bodo ostale poštnine pošiljalne do 5 kg poštnine proste za vse one, ki nosijo vojaško suknjo. Domobranski polki so baje že dobili tozadevni odlok.

*** Južna železnica** bo imela v letošnji bilanci zopet tri milijone pomanjkljaja. Posledica bo bržkone zopet podraženje voznih listkov, kar pače seveda na ljudstvo.

*** Izboljšanje** prometnih razmer na rogaški lokalni železnici. Rogaška lokalna železnica je sklenila vpeljati od 1. junija do 31. avgusta še tretji par vlakov; ta bo vozil od 14. do 31. maja in od 1. do 10. septembra tudi še po nedeljah in praznikih ter ob sredah.

*** Zmaga S. L. S.** na Kranjskem. Pri dopolnilnih deželnozborskih volitvah v dolenskih občinah je sijajno zmagala S. L. S. s kandidatom Vehovcem, ki je dobil 4873 glasov. Liberalci si niso upali postaviti kandidata, ampak so se obesili za frak odpadlemu Mandelju, ki je dobil 1136 glasov, socialist pa 140.

*** Neposredni davki** na Štajerskem postanejo tekom II. četrtletja 1911 dotekli oziroma plačni v naslednjih obdobjih: 1. Zemljiški, hišno-razredni in hišno-najemninski davek od najemnine onih poslopij, ki

so prosta hišno-najemninskega davka, in sicer: 4. mesečni obrok dne 30. aprila 1911. 5. mesečni obrok dne 31. maja 1911. 6. mesečni obrok dne 30. junija 1911. II. Občna pridobitina in pridobitina podjetij, podvrženih javnemu dajanju računov: 2. četrtletni obrok dne 1. aprila 1911. III. Rentnina in osebna dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na račun državne blagajnice potom odbitka po osebah, oziroma blagajnicah, ki izplačujejo davku podvržene prejemke in sicer 1. pololetni obrok dne 1. junija 1911.

*** Letošnji nabori** se bodo vršili po naslednjem redu: v Mariboru 15. in 16. maja, v Slov. Bistrici 17., 18. in 19. maja; v St. Lenartu v Slov. gor. 22. in 23. maja; v Pesnici 26., 27., 29. in 30. maja; v Račah 31. maja, 1. in 2. junija; v Radgoni 16. in 17. junija; v Celju (mesto) 1. junija; v Celju (okolica) 8., 9., 10. in 11. maja; v Smarju 12. in 13. maja; v Laškem 29., 30. in 31. maja; na Vranskem 2. in 3. junija; v Mozirju 6., 7. in 8. junija; v Konjicah 4., 5. in 6. maja; v Gor. Radgoni 19. in 20. aprila; v Ljutomeru 21. in 22. aprila; v Ptuj (mesto) 13. maja; v Ptuj (okolica) 26., 27., 28. in 29. aprila; 1. in 2. maja v Ormožu 24. in 25. aprila; v Rogatecu 15. in 16. maja; v Brežicah 18., 19. in 20. maja; v Kozjem 22., 23. in 24. maja; v Šoštanju 9. in 10. junija; v Slovenjem Gradcu 12., 13. in 14. junija in v Marenbergu 16., 17. in 19. junija.

*** Nemške ljudske šole** na Slovenskem Štajerskem. Po šematizmu, ki ga je nedavno o štajerskem ljudskem šolstvu izdal „Steier. Lehrerbund“, je na Slov. Spodnjem Štajerskem 332 ljudskih šol. Imed teh je mimo mestnih ljudskih šol v Mariboru, Ptuj in Celju še 27 „nemških“. Od teh vzdržuje dežela 23, nemški „Schulverein“ pa 4. Te „nemške“ šole pa, ki jih večidel posejajo — slovenski otroci, imajo nastopni okraji: Vojnik (3razrednico), Štore pri Celju (3r.), Ormož (4r.), Konjice (4r.), Vitanje (2r.), Sevnica (šulferajnska 3r.), Ljutomer (4r.), Muta (4r.), Marenberg (4r.), Sobota (2r.), Studenci pri Mariboru (6razr.), Leitersberg-Karčevina (3r.), Pekarje (2r.), Pobrežje (6r.), Radvanje (4r.), Razvanje (2r.), Tezerna (2r.), Brežice (4r.), Rogatec-Slatina (3r.), Šoštanj (šulfer. 2r.), Velenje (šulfer. 2r.), Laški trg (4r.), Hrastnik (3r.), Slov. Bistrica (2r.), Pragersko (šulfer. 2r.) in Slov. Gradec (4r.). — Vidi se, da se „Nemcem“ med Slovenci na Štajerskem ne godi kaj slabo. — Skoraj pol milijona štajerskih Slovencev pa nima niti ene meščanske šole! In kdo se briga za tisoče in tisoče Slovencev, ki so uslužbeni po raznih rudokopih in industrijalnih podjetjih na Srednjem in Gornjem Štajerskem? Živ krst ne. Ves slovenski naraščaj v teh krajih je skoraj povsem izročen narodni smrti... To dejstvo pač spet kaj jasno kaže, kako se v ljubljani naši Avstriji povsod skrbi za Nemce, kako pa za — Slovence.

*** Pozor!** Od vseh krajev se sliši, da vsiljivi agenti ponujajo in v obilici razpečavajo neke dunajske križe in druge devocijalije, kar traja že celi dve leti. Da pa razpečajo več te robe, govore, kjer se jim zdi umestno, zdaj o neki pogoreli cerkvi, ki se s tem naročilom podpira, zdaj o sv. mašah, ki se služijo; pri tem pa povsod drugače govorijo ter tisto nesrečno cerkev predstavljajo od Dunaja do Rima, kakor jim pride na jezik. Očitno je, da se tvrdka na Dunaju, ki je že preplavila Spodnji Štajer s svojimi križi in prejala po povzetju že lepe tisočake (so fare, kjer je do 100 naročnikov po 15 K) vedoma ali nevedoma poslužuje nečedne reklame. Zaliob, da se dajo Sloveni kot agenti v to porabiti. Kakšna cerkvena družba sploh menda ne obstoji in je tisto, kar stoji tiskano na papirju (večinoma nemško, da ljudje še bolj nič ne zastopijo), namišljeno. Manjka tudi pravega podpisa in potrdila od kakega škofijstva. — Da bo temu enkrat konec in se ne bo več okoriščal tujec na račun našega vernega ljudstva, svetujemo vsakemu, ki si je kaj takega že naročil, sedaj se pa kesa, da sporoči celo zadevo na Dunaj enemu naših poslancev, da ta celo reč preišče in potem vložil na pristojnem mestu pritožbo zoper to tvrdko. Pri nekaterih župnikih

„Živio“, odzvalo se je iz vseh grl. „Živio, tovariš Fran. Zvesti hočemo biti cesarju, zvesti pa tudi slovenski domovini. Živio!“

In v tem je zadonela pesem: „Naj čuje zemlja in nebo...“ Nekako veličastno, vendar otožno je zvenela. „In ko ločitev pride čas,“ — so se objeli, stisnili si roke. **Nekaj minut in**

Z Bogom dom, predragi kraj,
ljube moje dom...
fantje so zaukali in mahali s klobuki v slovo, voz pa je zdrčal naprej.

„Pozdravi mi še Zefiko,“ je šepnil Pavle prijatelju.

„Hvala. Piši kaj!“

Voz je drčal po cesti mimo hiš in iz praga ali okna je mahal bel robec v pozdrav in slovo. Marsikateremu dekletu pa je spolzela solza po licu, in spustila se je v jok, da vtolaži potroto srce. Fantje so vriskali, voz pa je drčal vedno dalje... dalje... in solnce je plavalo mirno po vesoljnem nebu... saj moram še danes proč, proč od tod, proč od ljube deklice.“

„Ki pa ti bo ostala zvesta, glej, da ostaneš ti!“

Ob devetih so se zbrali pred gostilno novinci, da se popeljejo na najetem vozu v Ptuj, in od tod v Celje, kjer jih potem razdele. Matere so se solzile doma, sestre plakale.

„Mladenci, dovolite mi besedo,“ zakliče Fran. Vse utihne. Fran povzdigne klopico in vzklizne: „Dra-

gi mi! Ura slovesa je napočila, grenka ura za nas vse. Vendar biti mora! Spominjajte se nas, ki ostanejo doma, spominjajte se na one trenutke, na one čase, ko smo se skupno navduševali za sveto stvar, mili nam narod slovenski. Ostanite tudi v tujini zvesti svojemu slovenskemu jeziku. Ohranite verno srce domovini, svoji slovenski trobojnici. In na to dvignem svojo čašo in vam napijem ter kličem: Bog vas živi!“

Velikanska dedščina.

Pod tem naslovom smo poročali v štev. z dne 2. marca t. l., da iščejo v ribniškem kraju pravega sorodnika za nekim Markom Novak, ki je zapustil v Afriki velikansko premoženje 60 milijonov lir. C. g. Peter Skuhala nam je poslal k temu poročilu še naslednje pojasnilo:

V mojih povestih, ki so ravnokar dotiskane, pišem tudi o Vukovi babici. Ta Marko Novak je pravcati njen sin, ali pa mu je bila teta. Pri Vozličevih na Moti blizu Ljutomera ste stanovali svoj čas dve sestri vdovi: Urša Spindler in Marija Novak. Marija Novak je imela sina Marka Novaka in dve hčeri. Obe ste stanovali pri Vozliču do smrti. Urša je bila malo da ne 106 let stara. Marko Novak je rojen na Cvenu blizu Ljutomera meseca aprila 1. 1817, odšel je v Ameriko, od tam se je preselil v Afriko, kjer si je gotovo nakopal tako velikansko premoženje, pisal je pogosto domov na Vozličeve, pisal tudi, da ima toli-

ko blaga, da ne ve, kam z njim. Naslov jim je dal: „Pri zlati gori“ v Afriki. Rad bi vam kaj poslal, pa ne vem, ali ste že vsi mrtvi, da mi dobim nobenega pisma od vas. Njegova pisma so dobivali, a on ni njihovih pisem dobil nikoli. Znašiti je g. notar Högersberger pisal z nemškimi pismenkami, katerih pa tam nihče ne pozna in morajo taka pisma zavreči, kakor sem že večkrat čital pojasnila od konzulatov.

Uršo Spindler in Mico Novak so sploh imenovali „Vukovice“. Znašiti jima je bil oče Vuk. Zato pa tudi jaz pišem: „Vukove babice v neste poznali.“

Mico Novak dve hčeri ste umrli brez potomcev. Pač je bila rodbina Novak na Cvenu. Na Cvenu je ta Afrikanec rojen, znabiti s temi v sorodu. Toda ta evenska rodbina je tudi izumrla. Na njihovem mestu biva sedaj cerkveni ključar Slavič. V Stročji vasi je bival imeniten čebelar Marko Novak, brat evenskega Novaka. Tudi on je umrl brez potomcev. Na Cvenu je bila vdova Piščenk, ta si je vzela nekega Novaka za drugega moža. Ali si je ta kaj v rodu z Afrikancom? Njen sin Franc še živi na Podgradju, hči Franca pa je vdova po Rajnarju na Krapju. Tudi na Moti so Novaki.

Vozličevi, pri katerih ste mati in teta Afrikanca živeli, so ju imenovali tetice.

Na noge torej, lahko ste tudi vi kaj v rodu s 60 milijoni. Ganite se! Njegovi sorodniki morajo biti v ljubljanski župniji, in če se vas zgleda 60, boste dobili še vsi dovolj.

so se agenti res oglašili in izposlovali podpis, k drugim, ki so bolj na glasu kot skeptični, niso nič prišli, ampak so začeli svoj posel po fari v ponedeljek, ter so se do nedelje spravili že drugam, ko bi utegnil župnik že zvedeti, kaj se v fari godi; ljudstvu so pa trdili, da so župnika dvakrat iskali, pa ga niso našli doma. Ljudstvo! Pomni dobro, najlepši in najboljši so križi iz golega lesa — in domačih obrtnikov!

* **Gradec.** Slov. kat. izobr. društvo „Kres“, kateremu so koj v začetku nasprotniki prerokovali pogin, zelo lepo napreduje. O tem smo se zlasti prepričali na praznik, dne 25. t. m., ko je priredil „Kres“ svojo prvo gledališko predstavo v prostorih gostilne „Pri zeleni trati“ s tako lepim in bogatim vspehom, da so se nekateri bali, če bo „Kres“ kos svoji nalogi. Toda ko smo videli na lepem novem odru, ki nam ga je priskrbel Slov. dijaška zveza, nastopati čez 30 izvežbanih pevskih moči s tako točnostjo, smo bili vsi enega mnenja, da je danes „Kres“ že na tisti stopnji, da ga ne pogazi nobena sila več. Točka za točko je bila navdušeno pozdravljena od iznenadenega slovenskega občinstva, ki je nađ pričakovanje napolnilo prostorno dvorano do zadnjega kotička ter s tem pripomoglo do lepega gmotnega uspeha. To pot so nastopili prvič tudi naši tamburaši, ki so se dobro naučili sedem lepih komadov ter želi cel večer obilo priznanja. S posebnim veseljem smo pozdravili v svoji sredi ta večer g. prof. dr. Ho li n j e c a, kateri je bil že ob nastopu burno pozdravljen in večkrat prekinjen od navdušenih poslušalcev. Govor g. profesorja je bil namreč tako zanimiv, poučen in navduševalen, da bo brez dvoma obrodil mnogo sadu v srcih poslušalcev! Krona zabave celega večera pa je bila dr. Krekova tridejanka „Tri sestre“, katero so naši mladeniči in dekleta tako dobro pogodili, da je bilo splošno mnenje, da se boljše nikjer ne igra. Zato pa je bila tudi prosta zabava, ki se je potem razvila, res prirčna in neprisiljena; tako se raduje samo brat med bratom. In res, če si pogledal po dvorani, iz katere so zveneli zvoki milih slovenskih pesmic in ljubkih tamburic, moral si nehote reči: Res „Kres“, je sedaj v Gradcu drugi dom poštenih Slovencev. Končno omenimo, da nam je za to igro naslikal brat našega predsednika, g. Stefferl Janez, zelo lepe kulise. Pozna se, da je v tej stvari strokovnjak. Le škoda, da se je sedaj preselil v Konjice na Sp. Stajerskem, ker bi tu še gotovo rabili njegove pomoči.

* **Kako so števili v Gradcu ljudi.** Graški števni komisariji bodo gotovo odlikovani z zaslužnim križcem, če že ne od vlade, pa vsaj od Südmärke, ker so tako „vestno“ izvršili svojo nalogo, zlasti, kar se tiče Slovencev. Nekateri so bili — to moramo priznati — toliko usmiljeni, da so trpeli v svojih polah tudi kak „Slowenisch“, če si to odločno zahteval. Drugi pak so stali na stališču, da je v Gradcu „oles tajč“ in da bi bil velik greh, če bi ne bile tudi pole take. Zato si se lahko kregal in protestiral, kolikor si hotel, opravil nisi nič. Žalostno je, da je bilo na tisoče Slovencev s tem zadovoljnih, že zato, ker se je bala sitnosti in potov. In res, tisti, ki so se pritožili zavoljo tega, so bili poklicani sredi delavnika na magistrat, kjer se jim je prigovarjalo ter jim pretilo, ako nečejo biti „tajč“. In zopet je padlo par omahljivev iz strahu in miroljubnosti, in število „Nemcev“ je zopet „naraslo“. Drugi pa, ki le zahtevajo, da se jih vpiše za Slovence, ker nekateri sploh nemški ne znajo, so morali že drugič na magistrat, kjer so jih uradniki izpraševali stvari, ki jih prav nič ne brigajo, in ki niso prav nič v zvezi z ljudskim štetjem. Čudno je zlasti to, da se jim tam pravi, da so zahtevali sami od komisarija, da jih vpiše za Nemce, dasi imajo prizadeti priče, da to ni res. In tako se bo stvar še nadalje vlekla. Napisali so celo vrsto prič, ki naj dokažejo, da tudi v Gradcu bivajo Slovenci. Človek bi se smejal, tako izgleda ta stvar. Toda mi delavci vprašamo: Kdo nam bo povrnil škodo, ki jo imamo s tem, da se nas med delavnim časom kliče brez potrebe že tretjič na magistrat? Obrnili se bomo do svojih poslancev, da naučijo oni naše komisarije, kaj spada v njihov delokrog. Pustili pa ne bomo, da bi se na ta način z nami postopalo, če se poslužimo svoje ustavne pravice, ki se nikomur drugemu v toliki meri ne krati kot ravno nam Slovincem.

* **Kayserjeva** obsodba v Celovcu je napolnila „Stajerca“ s šnopsarsko surovim ogorčenjem, s katerim maha po „klerikalizmu“, češ, da je ljudstvu najhujša nevarnost ne — ptujski šnops, temveč koroški klerikalizem. „Stajerc“ nima toliko vesti, da bi bil povedal, da ljudstvo na Koroškem vsled nesrečnih spekulacij Kayserjevih in Weysovih ne bo trpelo prav nobene škode, ker so duhovniki in drugi požrtvovalni krščanski možje darovali, oziroma zbrali toliko denarja, da bode osrednja kasa v Celovcu sanirana. Ker nima „Stajerc“ nobene vesti, pa tudi slab spomin, ga spominjamo nekega moža z istim imenom, namreč na nekdanjega ptujskega podžupana in v Ameriko ubeglega Kayserja, ter vprašamo, ali so se našli med ptujskimi Nemci in nemškutarji požrtvovalni ljudje, ki bi bili pomagali po Kayserju ogoljufanim osebam iz ljudstva? In tudi na to spominjamo resničljivega „Stajerca“, ki je čisto zaljubljen v blaženo nemštvo in se kot ponižen kužek vedno plazi okoli oholega nemštva, da je koroški monsignor Kayser porojen iz nemškega naroda, in ne samo to, on je najpristnejši Nemec, ki je privrženec iz nemškega rajha. Tako je torej iz Nemčije privrženec Kayser širil med ljudstvom na Koroškem „nemško kulturo“. Kaj hočeš še več, ljubi „Stajerc“, oboževatelj nemške kulture?

* **Požretil**, živega požretil me hočejo, tako kliče Linhart v „Stajercu“. Korleček naj bo prepričan, da bi bilo to brezplodno delo, ker takih ljudi, kakor je on, hodi cela truma pod božjim solncem, ki bi ga v popolnem obsegu nadomestovali v plemenitem uredništvu plemenitega „Stajerca“. Obenem pa naj politični značajnejši Linhart ne pozabi, da je tako nevzigen, da ga celo ne bi mogel prebaviti želodec nobenega količkaj poštenega kanibalskega ljudožrca.

* **Za „Slov. Stražo“** je Ivan Artman kmet v Šmartnem pri Slovenjgradu nabral na gostiji Globočnik-Zorman 10 kron. * **Za S. K. Z.** je podaril č. g. Matija Karba, župnik v Zrečah, 10 K, s pristavkom: „Ponovno odklonjeni in vendar-le mi za neko usingo doposlani denar.“

Mariborski okraj.

m **Maribor.** Dne 25. t. m. se je vršila v kapelici ženskega učiteljskega šolskih sester v Mariboru izredno lepa slavnost. Nj. ekselencija prem. g. knez in škof dr. Mih. Napotnik so kronali kip ljube gospe presv. Srea z božjim Detetom v naročju. Že pred 7. uro jutraj so se zbrale gojenke zavoda v lepo okrašenem šolskem poslopu, da pozdravijo ekselencijo, ki so blagoslovili kroni ter po sv. maši kronali kip božjega Deteta in matere Marije. Po slovesnem kronanju so mil. g. knez in škof v ginljivem govoru razložili povod slovesnosti, dokazali, da je Marijino češčenje že iz apostolske dobe, ter vspodbujali vse pričujoče h gorečemu češčenju Matere božje, naštevaje vspodbudljive zgled vnetih Marijinih častilk in častilcev. S prošnjo do ljubega Jezusa in nebeške matere Marije, da bi bili kdaj vsi venčani s krono zveličanja, so Prevzvišeni sklenili svoj govor, zapeli nato zahvalno pesem in podelili blagoslov z Najsvetejšim. Pri odhodu je ena izmed gojek izrekla Nj. ekselenciji v imenu vseh srčno zahvalo, da so s svojim prihodom pripravili slavnost, ki ostane vsem v trajnem spominu.

m **Sp. Sv. Kungota.** V nadi, da bo naš g. poštari Veingerl svojo, mu podrejeno pošto vendar enkrat spravil v red, smo prizadeti dolgo trpeli in molčali. Ker pa te razmere na naši c. kr. pošti Pesnica vkljub vsem opominom le nočejo izginiti, smo primorani o njih natančneje govoriti, kar naj nam blagovolji g. poštari oprostiti. Priznati moramo, da je naš g. Veingerl blaga duša. Njegovo blagosrčnost čutijo posebno njegovi pismonoši, od katerih ne zahteva posebne sposobnosti in drugih lastnosti. Znamk, dopisnic in drugih poštinih tiskovin ne dobiš od pismonoše nikdar. Moraš mu dati pisma brez znamk, ker pismonoši so tako prijazni, da ti obljubijo, da ti oni potem na pošti sami nalepijo znamke, če jim daš denar. Omenimo nadalje, da romajo pisma in časniki od Poncija do Pilata in zopet nazaj, predno najdejo svoje mesto. Ni zadosti, da se pošne pošiljatelj vsled tega, ker pismonoše ne znajo čitati, neredno dostavljajo, ampak nekateri tudi govorijo, da se je na tej poti tudi nekaj pisem izgubilo, o tem bomo ob priliki na drugem mestu govorili. Za sedaj pozivamo gosp. Veingerla, da napravi na tej pošti čim prej mogoče red. Mi zahtevamo za okrožje Pesnica, Dobrenje, Gradiška, Kaniža in Ranče zanesljivega in sposobnega pismonoša, takega namreč, ki je zmožen položiti večjo kavicjo. Ali ni bil Josip Sernee vester in zanesljiv pismonoša, kateremu smo z mirno vestjo zaupali, ker je posestnik. Ste ga menda radi tega odstavili, ker ni ponižen sluga in hajlovec. Pozivljemo slavno pošto vodstvo, da napravi tem razmeram na pesniški pošti za vselej konec. — Eden izmed vseh.

m **Sv. Jurij** v Slov. goricih. Zelo smo se razveselili, ko smo čitali v zadnji številki „Slov. Gospodarja“ izjavo našega vrlega velezaslužnega organizatorja Slov. goric, č. g. Ivana Bosina, s katero je ožigosal neresnično in podlo obrekovanje nesramnih in ničvrednih stajercijanskih backov. Takih je žalibog nekaj v naši fari, ki so stajercijanskega mišljenja, pa se vendar šlijo pri duhovščini kot poštene ljudi, za hrbtom pa obrekujejo in govore neresnične reči čez duhovnike, kjerkoli imajo le priliko. Takih je tudi žalibog v našem jurjevškem dolu. Ali za služi tako človeče, da ga imenuje kdo poštenega človeka? Vsak pošten in pametno misleč človek pa bo vskliknil: Bog ohrani našega vrlega č. g. kaplana Ivana Bosina še mnogo let pri Sv. Juriju! Na svidenje! Ob priliki pa še mnogo več. — Zavedni jurjevški kmet.

m **Sv. Ana** na Krembergu. Dne 24. t. m. je umrla vsled izkrvavenja še komaj 27 let stara Reza Senekovič, posestnica na Šavnici. Pokojna je bila vrla gospodinja, dobra krščanska mati in nekdanja članica naše Dekliške zveze. Zapušča žalujočega moža in tri nepreskrbljene otročice. Naj počiva v miru!

m **Fram.** V soboto, na praznik Marijin, smo pokopali 80letnega starčka Valentina Predan, kmečkega prevžitkarja na Planici. Vrli mož je vzredil in vzgojil vrle otroke, izmed katerih je sin eden najuglednejših mož in kmetov našega Pohorja, načelnik Km. hranilnice in posojilnice v Framu, hčerki pa sta vzgledni kmetici, ena v Koprivniku, druga pa je žena neustrašenega župana Korena v Kočnah, G. Polskava.

m **Fram.** Preteklo soboto, praznik Marijin in nedeljo, naša organizacija ni praznovala in spala, temveč politično in socialno delovala. Na shodu se je odlikovala naša mladina s svojim mladinskim shodom. Prihitej je med našo mladež vrli voditelj stajerskih Slovencev, dr. Korošec, ter ognjevito navdušil fante in dekleta v narodnem, gospodarskem, izobraževalnem in političnem oziru. Pa je bil naš Korošec tudi sam navdušen, saj je imel pred seboj ogromno število, ra-

mo ob rami, fantov in deklet. Take zahvale pa menda tudi ni žel na kakem shodu, kakor pri nas. Pleskanje in viharji „Živio“-klici so ponehali šele, ko se je dvignilo prekrasno zagrinjalo našega odra ter so pričela dekleta ganljivo igrati: „Dve materi“. Pač prenerodno je moje pero, da bi mogel živo popisati vse vtise, ki jih je dobila mladina iz te igre, preokorna je moja roka, da bi mogla prav oceniti marljivost naših deklet, pa tisto detinsko nežnost, s katero so uprizorile Marijinemu prazniku primerno Marijino igro. — V nedeljo po ranem opraviu pa sta imela poslanca dr. Korošec in Pišek prav lep sestanek odličnih mož cele fare — med njimi so bili trije župani — ki je imel zlasti namen, pojasniti položaj v deželni in državni zbornici, ustanoviti kmetijsko podružnico za Fram, Slivnico in Hoče ter se pripraviti za velik političen in gospodarski shod v Framu, ki se bo vršil v prav kratkem času. — V nedeljo popoldne pa so naša dekleta ponovila v občno zadovoljnost igro: „Dve materi“. Naj bo vse v prid in blagor ljubim mladini in milemu našemu ljudstvu sploh.

m **Kočno** pri Laporju. Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani je pri nas sedaj najbolj razširjena, to je zavod, ki natančno izplača resnično škodo do zadnjega vinarja. To pa seveda nasprotnike bode v oči. Naš vrli mladenič Alojzij Uršič v Hošnici, ki je pa že sedaj posestnik, in je takoj obrnil hrbet nasprotnikom, je pristopil k naši zavarovalnici. To vam je jeza za nasprotnike, da tako vrli posestniki takoj ob nastopu pokažejo svojo zavednost. Ni se čuditi, da postanejo vsi besni. Al. Uršiču je eden na cesti celo ustavil konja in začel zabavljati čez našo zavarovalnico. Tudi čez posojilnico se jeze, ker je jetična bolezen, ki se je prišla posojilnice nasprotnikov, neozdravljiva. Niti obrekovanje nič več ne izda, samo obrekovalcem kliče: Pozor, ker v tej stvari ni šale in popuščanja ni najti pri sodnji. Povsod delujejo najboljši možje pri posojilnicah kot člani načelstva, oz. nadzorstva. Sedaj se je tudi ustanovila Zadruga za vnovčevanje živine v Mariboru. Pristopimo z veseljem in sodelujmo; sama politika nas ne more rešiti, treba je še tudi mnogo sprememb na gospodarskem polju. Čemu se še vedno med producentom in konzumentom redi brez potrebe primojduševce. Glejte, kmetje, to je precej velika rak-rana, katero moramo z Zadrugo za vnovčevanje živine ozdraviti. Iskren pozdrav vsem, ki se trudijo za povzdigo kmečkega stanu. — Janez Pivec, kmet in zastopnik Vzajemne zavarovalnice v Ljubljani.

m **Jarenina.** Mladeniška zveza v Jarenini je vsled zadnje predstave v Narodnem domu preložila svoj shod na nedeljo dne 2. aprila. Govori pred. g. kaplan Golob iz St. Ilje. Zavedni jareninski fantje, pridite vsi.

Ptujski okraj.

p **Ptuj.** Župan Ornig se je v sredo, dne 22. t. m. tik pred izredno sejo občinskega odbora odpovedal županstvu.

p **Vurberg.** Nekako z veseljem pogleda človek po naravi, ko vidi, da se je zima že poslovila od nas ter nas pozdravlja ljuba pomlad. Ptice prepevajo lepe pesmice ter nas izvajajo, da tudi mi gremo pogledat po naravi, kako se vse oživlja iz dolgega zimskega spanja. Ko je na praznik sv. Jožefa popoldne tako prijetno sijalo sonce, vzamem tudi jaz svojo popotno palico ter se podam na pot. Ko grem že precej dolgo časa po veliki cesti proti Vurbergu, pridem do graščinske gostilne, kjer je najemnik g. Golob. Ker sem bil že utrujen od dolgega pota, sem se hotel malo odpočiti; zato vstopim v gostilno, da se malo pokrepčam z žlahtno kapljico. Kako se začudim, ko vidim, da sta dve sobi natačeno polni ljudi: Vprašam nekega moža, kaj je vzrok, da je danes toliko ljudstva tukaj. Mož mi odgovori, da je tukajšnji gostilničar povabil nekaj gospodov iz Ptujja, ki bi naj imeli tukaj govor in naše doslužene vojake vspodbujali, da bi ustanovili pri nas Veteransko društvo. In res, čez nekaj časa nastopi govornik, kateri na veliko začudenje ljudstva pozdravi goste z nemškimi besedami: „Meine liebe Kameraden,“ ter tako v blaženi nemščini nadaljuje svoj govor. Ko je ta dokončal, nastopi drugi, kateri razloži vse v slovenskem jeziku. Ali je morebiti toliko Nemcev tukaj na Vurbergu, da se mora nemški govoriti? O, kaj se; ne vem, če sta bila dva Nemca, ki nista razumela slovenski. Ali je to prav od gostilničarja, da vabi v svojo gostilno nemške govornike, ki govorijo nemški, kakor bi se hoteli na ta način iz Slovencev norčevati, kateri trosijo tukaj svoje laži ter zabavljajo čez duhovnike? Pa saj to ni nič čudnega, ker, kakor sem slišal, v tej gostilni kljub temu, da se štejejo za prave „Slovence“, ni na razpolago nobenega slovenskega časnika, ne „Slovenskega Gospodarja“, ne „Straže“, ki bi morala biti v vsaki slovenski gostilni. Ko sem se navoščal tega imenitnega shoda, sem z veseljem sreem nadaljeval svojo pot, ker sem videl, da so tem govornikom ploskali samo tisti, kateri zajemajo svojo modrost iz ptujskega „Stajerca“, vsi drugi pa obrnejo tej stranki hrbet, kjer se čez duhovnike zabavljajo. „Heil!“ Popotnik.

p **Sv. Lovrene** na Dravskem polju. Bralno društvo je priredilo na praznik sv. Jožefa poučen shod, h kateremu se je zbralo okrog 200 mladeničev in deklet, mož in žen. Prvi govornik mladenič Planinšek J. je poudarjal naš namen, delati za lastno in za narodovo srečo. Drugi govornik je razpravljal, kako je vsakega dolžnost socialno, to je tudi za skupni blagor delovati in žrtvovati; ker to tirja lastna sreča, ljubezen do domovine in krščanska ljubezen. Mladenka Pišek Terezija je na resnični dogodbi pokazala velik

pomen in koristi varčnosti. Ob sklepu je Mlakar M. čestitala v imenu mladine, zbrane v Bralnem društvu, preč. g. župniku, požrtvovalnemu buditelju in voditelju naše župnije zlasti tudi na polju socialnega delovanja; pevski zbor je zapel temu primerni pesmi.

p Zetale. Na praznik Marijinega oznanenja zjutraj je umrl tukaj 75 let stari prevzitar in bivši kmet Simon Bele. Bil je mož stare žetalske korenine. Poštenjak, goreč kristjan, pobožen častilec Matere božje in odločen Slovenec. Pokopan je bil zadnji ponedeljek. Pri pogrebu je bilo veliko občinstva. Njegovi pravi prijatelji in verski somišljeniki so ga spremljali v cerkev k sv. maši in do groba, liberalci, ki so zelo bogaboječi, pa samo do cerkvenih vrat. Blagomu možu daj Bog miren počitek!

p Več Zetancev se je po svojem marljivem državnem poslanu, g. dr. Korošcu, pritožilo zoper nepravilno ravnanje o. kr. poštarja Maksa Berlizga, pri ministrstvu na Dunaju. G. Berlizg je sam priznal pred člani posojilnice, da so resnične nekatere pritožbe, izgovarja pa se, da je storil to v pozabljenosti. „Nar. List“ se od jeze peni, pa ne bo nič pomagalo. Naj si zapomni, da stvar še ni končana in bo še prišlo. S tistim dopisom g. „poslanec“ in urednik Spindler poštarju Berlizgu ni naredil nobene usluge.

p Zetalskim županom sporočamo, da jih nek voditelj žetalskih liberalcev pošteno vara in vodi za nos. Morda o tem pozneje.

p Zetale. Zetalski župani (pet po številu) so podpisali in s svojimi občinskimi pečati potrdili neko prošnjo za prepotrebne poštne sile. Prošnja je bila napisana dne 5. februarja in sprejeta na pošti dne 12. februarja t. l. Usojamo si vprašati, kdaj bo že rešena ta prošnja in kdaj bomo dobili poštne sile. Zelo smo radovedni. Našim poslancom priporočamo, naj blagovolijo vprašati pri o. kr. poštnem ravnateljstvu v Gradcu, ali je tista prošnja prišla v Gradec ali ne?

p Polenšak. Čujte, g. urednik, hočem Vam povedati na uho nekaj zanimivih in pobožnih želja naših štajercijancev. Že del časa pridno žro in si bašajo svoje puhe glave z ostudno drobovino ptujske giftne krote, in baš, ko so hoteli mirno prebaviti to svojo ljubeznivo hrano, je zadene kakor strela z vedrega pastirski list vseh avstrijskih škofov; tega pa ne morejo strpeti, ker se glasi ravno nasprotno z evanجيلjem ptujskega „Štajerca“. Poglejte njih bistre butice, brez vsakega povoda se zakade v ptujskem „Štajercu“ v našega č. g. župnika; kar živega ga hočejo požreti, kakor kako masno pustno pečenko. Toda zakaj? Čujte! Backi hočejo (seveda kakor največji dobrotniki in zagovorniki cerkve in duhovnikov) imeti v cerkvenih klopih prve sedeže, zraven njih pa bi naj sedežele ... Povem drugokrat. Toda dostojnost sv. kraja in čast cerkve tega ne dopuščata, želja cele župnije je bila, da se to zabrani, zgodilo se je, in sedaj je seveda kriv g. župnik. — Ko kdo umre, bi po mnenju backov g. župnik za pogreb ne smel računati niti 70 kr. Ne, štajercijanci hočejo vsi „na pu“ na pokopališču ležati; čudno, da ne zahtevajo, naj jim župnik plača še odškodnino, da je spravil mrliča na pokopališče. Sv. maša, pridiga, to je našim štajercijancem preveč tiho, ali preglasno, ali pa oboje; i seveda, ker v svoji preveliki bogaboječnosti so jim najprijetnejši glasovi, ki prihajajo iz od šnopsa pijanih štajercijanskih grl. Toda, štajercijanci, proč vaše gnusne roke od našega č. g. župnika! Sicer si lahko osmodite svoje kremplje, ker vidite, da se ob njegovi strani nahaja velika večina faranov, gotovo pa vsi poštenjaki. — Opazovalec.

p Sv. Križ tik Slatine. Občni zbor Kat. polit. društva za rogaški okraj je bil dobro obiskan, tudi 4 vrli žetalčani so prišli. Društveni predsednik je vse kratko pozdravil, poročal o delovanju društva ter vodil volitev novega odbora. Vsi prejšnji odborniki so izvoljeni razun enega, na mesto katerega je bil izvoljen č. g. I. Krajnc iz Žetal. Nato je dobil besedo g. L. Kemperle, urednik „Straže“, ki je v jasnih besedah opisal sedanji naš politični položaj v Gradcu in na Dunaju, ožigosal delovanje štajercijancev, te nemške predstraže, in razvil načrt delovanja Slov. km. zveze. Ko je končal, so mu zborovalci z burnim ploskanjem izrekli zahvalo. Med raznoterostmi se je ostro obsodilo hujskanje nemških utarjev proti slovenskim posojilnicam, radi odprtja sejmov se ni nič sklenilo, ker je A. Gobec prebral članek o slinovki iz štev. 6. „Gosp. Glasnika“. Z navdušenjem so se sprejele tri resolucije, da se popolnoma zopet odobri slov. okstrukcija v Gradcu, izreče se neomejeno zaupanje Slovenskemu klubu na Dunaju in iskrena zahvala poslancu dr. Korošcu ter se najodločneje protestira zoper nameravani vinski davek. Polit. društvo, le krepko deluj! Kdor budi, pravico dobi!

Ljutomerski okraj.

1 Sv. Križ na Murskem polju. Sklicuje se na par. 19. tiskovne postavke zahtevam, da blagovolite v prihodnji številki Vašega cenj. lista priobčiti popravek na istem mestu in z istimi črkami, kakor je bil dovis „Sv. Križ na Murskem polju“ v zadnji številki. Ni res, da bi nosil jaz zvonec v kaki stranki, res pa je, da se za to čast ne potegujem. Ni res, da bi bil v vednem odkritem ali v prikritem boju s katoliško stranko, res pa je, da se z isto nisem ne odkrito, ne prikrito bojeval. — T. Pušenjak.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. Naše bralno društvo priredi v nedeljo, 2. aprila po večernicah javno predavanje „o velikem pomenu in potrebi dobrega knjigovodstva za kmetovalce“. Odbor opozarja na to, da predavanje javno in imajo poleg ulov vstop vsi, ki se za to zanimajo.

Slovenjgraški okraj.

s Stari trg. Občni zbor Bralnega društva, ki se je vršil v nedeljo, je bil dobro obiskan. Predsednik nam je orisal delovanje društva in omenil, da se zadnja leta društvo ni moglo razcvitati, kakor bi moralo, a obljubil je, da bo v bodoče boljše. Akoravno se sedaj zelo nasprotuje društvu, in se ravno najbolj vplivne osebe v fari nočejo več približati, naj nas to vendar ne vstraši, ampak pogumno naprej! Pristopilo je tudi več novih udov, pa vendar bi morali v še večjem številu pristopiti. Kajti društvo, ki nima nobenih gmotnih sredstev, ne more uspevati. Omenil je tudi, da društvo ni strankarsko, ampak gospodarsko. Zadnji čas je sicer res krenilo iz pravega tira, a novi odbor bo že zopet spravil v red društveno življenje. Sklenilo se je pri tem važnem zborovanju tudi, da se morajo redno vsak mesec vršiti seje in prirediti po Veliki noči večja veselica. Navzoči smo se prav zadovoljni razšli z upanjem na boljše bodoče društveno življenje.

s Marenberg. Dne 23. t. m. smo pokopali mlado Nežo Cigler, ki je služila v trgu za dekle. Kadar umrje kak tržki bogatin, je vse pokonc, kadar pa navadna dekla, se bogata gospoda ne prikaže niti od daleč. Sram jih je menda, stopati v sprevedu za siromakom. Pogreba premožnejših kmetov iz okolice se včasih zavoljo lepšega udeležijo tisti krčmar, pri katerem imajo pogrebi veliko sedmino. Kmetje! Ali ne bi bilo bolje, da opustimo take velike sedmine, posebno v sedanjih časih draginje? Kdo ima od tega dobiček?

s Marenberg. Starejši marnberški Slovenci so se sramovali svojega maternega jezika pred tržkim, nemškimi bogatini. Menda so še celo sami naprosili tržke mogočnejše, naj vpeljejo v šoli samonemški pouk, ker so računali, da bodo njihovi otroci takoj po izstopu iz nemške šole strašno bogati in (kar je še bolj imenitno) tudi „nobel“. A česa so se v resnici naučili slovenski otroci v nemški šoli? Kaj znajo? Maio windsi, malo tej, za nekaj let pa neč. Pač se bodo začeli tako vzgojeni otroci sramovati vere svojih staršev. Je že tako, oče zataji narod, sin pa še vero.

s Velenje. Shod mladeničev Saleške doline v Smartnem pri Velenju zadnjo nedeljo se je klub skrajno neugodnemu vremenu res krasno obnesel. Vest, da pride naš poslanec g. dr. Verstovšek, je privabila nepričakovano veliko mladeničev in mož, ne samo iz domače, ampak tudi iz sosednjih župnij. Po končanem krščanskem nauku za mladeniče so se zbrali mladeniči in možje v Društvenem domu, kjer je g. poslanec v jedrnatih besedah razložil pomen naše mladeniške organizacije, posebno mladeniške čednosti, katere mora imeti pravi slovenski mladenič. Po kratkem nagovoru g. župana je nastopil tudi mladenič Zaje iz Skal, ki je v navdušenih besedah bodril fante za društveno življenje. Po sklepnem nagovoru g. kaplana se je zaključil ta, tako lepo uspeli shod. Ta shod nam je pokazal, da je v Šaleški dolini mnogo dobrih, za dobro stvar navdušenih mladeničev. Samo treba jih je združiti, organizirati. Zatorej pa mladino ljubi na delo za naše mladeniče!

s Smartno pri Velenju. V torek, dne 28. t. m. smo pokopali 26 let staro dekle Jožefo Podcajt. Bila je zvesta in marljiva članica naše Dekliške zveze, in zadnji čas tudi Marijine družbe. Pogreba se je udeležilo veliko število članic domače Dekliške zveze in škalske Marijine družbe. V slovo so dekleta še zapela rajni ganljivo nagrobno: Bog ti naj obilo poplača tvoj trud!

s Škale pri Velenju. V nedeljo dne 9. aprila se po rani sv. maši vrši zanimivo predavanje o strokovnem in socialnem zavarovanju v sobi bralnega društva. Vabljeni ste delavci in gospodarji. Predaval bo Alojz Zajc.

Konjiški okraj.

K Konjice. Na praznik Oznanenja Marijinega po večernicah se je zbralo okoli 30 ukaželjnih mater k vzgojevalnemu sestanku; z vso pazljivostjo so poslušale pouk o vzgojnih sredstvih in napakah. Govorilo se je o plačilu kot izdatnem vzgojnem pripomočku, o otroških napakah (lakomnost, sebičnost, nevošljivost) in čednostih (radodarnost, dobrohotnost, skromnost), kako vaditi otroke samozatajevanja; zlasti se je povdarjalo, da je jedro dobre vzgoje vedno brezpozgojna pokorščina. Nujna je bila prošnja do mater: Žganje daleč proč — od otrok! Podali so se tudi npravnstveno zdravstveni nasveti za pravilno ravnanje z dojenčki. Ta sestanek ima na sebi tri vesele znake: 1. Matere tak pouk rade in z zanimanjem poslušajo. 2. Zborovalke kažejo veselje in voljo, se po navsvetih ravna. 3. Vrle žene se naravnost priporočajo za slične sestanke. Splošno mnenje sestanka je bilo: V strokovni izobrazbi se družijo možje, mladeniči, dekleta; le žene-matere naj bi bile izvzete? Je vendar njih stroka najvažnejša, v njihovih rokah je — mladi, ta dragoceni zaklad narodov, ki ga mora ljubiti in čuvati vsak domoljub kot srce svojega ljudstva. Misel, združevati matere, jih učiti in prepričevati za vzorno vzgojo, mora preiti v kri in meso vseh resnih ljudskih prijateljev. Tisti, ki vas, matere, kliče k novemu delu, verjemite, ima materinsko ljubezen do vaših otrok.

K Konjice. Podružnica „Slov. Straže“ se je odločila, da bo zasnovala krajevno zbirko narodnih in starinskih znamenitosti konjiškega okraja. Podružnično tajništvo bo prevzelo ureditev in natančno zabilježevanje posameznih reči. Občinstvo cele Dravinjske

doline se uljudno vabi, da se odzove prijaznemu povabilu. Sprejema se: stare podobice in podobice, star denar, narodne noše, pesmi, pregovori, stare knjige, izdelki, ki pričajo o domači umetnosti itd. itd. Natančneje zvedo posamezniki v svojih domačih društvih. Bodoči dek. odbor nepolit. društva se bo gotovo zavzel za to pokrajinsko častno zadevo, naj bi se napravila enkrat podlaga za prihodnji „konjiški muzej“. Upamo, da bo pozdravilo tak poskus tudi Zgodovinsko društvo, kajti s tem želimo med ljudstvo zanesti smisel in zanimanje za dragocene malenkosti in malenkostne dragocenosti, ki se sicer popolnoma prezrejo in porazgubijo. Če bo misel ugajala, priredila bo podružnica o priliki posebno predavanje o tem predmetu.

K Konjice. Večkrat se je že povdarjalo v raznih listih, kako samopašno in nepravilno postopajo šolske oblasti pri nameščenju slovenskih učiteljev, kako jih odpravljajo od boljših mest in vsiljujejo svoje ljudi, ki so znani odpadniki in posilinemci. Tako postopanje, kjer se gre za duševno premoženje narodo, pač zasluži najstrožjo obsodbo, tem bolj, ker se na ta način rodi in vzgaja nezaupnost pri ljudstvu napram tem oblastim. Na konjiški slovenski šoli, katero so predlanskim dogotovili z ogromnimi stroški nad 85.000 K slovenski kmetje iz konjiške okolice, je nadomestiti eno učiteljsko mesto. Okrajni šolski svet, ki ga imajo v rokah Nemci in posilinemci, ki ni zričoval ne vinarja za šolo, hoče nam na vsak način vsiliti že po časopisih znanega Avgusta Svetlina za učitelja, ki je, kakor se je sam javno izrazil, „stramm deutsch“. Saj pa tudi ni drugače mogoče, če se je mogočni konjiški župan „Nemec Kowatsch“ kot član okrajnega šolskega sveta izrazil, češ, dokler je on v tej korporaciji, „kommt kein windischer Lehrer mehr“. Slovenski stariši so se že pritožili pri deželnem šolskem svetu zaradi teh nečuvjenih krivic, izrazujoč prošnjo, naj ugotovi našim pravičnim zahtevam za slovensko učiteljsko, pritožili smo se proti sedanjemu nadučitelju Pirch, a te pritožbe romajo menda takoj v koš, da ni duha ne sluha o njih, o odpomoči — Pritožili smo se na deželni šolski svet, da nam daje take ljudi, kakor so Pirch in Trabusiner, kot učitelje, ki slovensčine niso zmožni in mrzijo sploh vse, kar je slovenskega, se izogibajo vsakega slovenskega občevarja in delujejo samo v smislu Schulvereina in Südmarke. Proč s takimi učnimi močmi, ki naši slovenski deci ne morejo koristiti. Protestiramo torej javno proti nameščenju g. Svetlin, kot učitelja na slovensko šolo v Konjicah, protestiramo sploh proti nameščenju vsakega posilinemca in prosimo slavni deželni šolski svet, naj upošteva našo pravično željo, da imenuje le Slovenca na našo šolo. Obenem prosimo naše deželne poslance, da nujno posredujejo pri merodajnih oblastih in brez pardona razkrinkajo nezdružive razmere pri okrajnem šolskem svetu v Konjicah.

Celjski okraj.

c Celje. Volitve v celjski okoliški občini so na celi črti razveljavljene. Kakor je znano, so pri teh volitvah zmagali Slovenci, nemčurji pa so sramotno pogoreli.

c Celje. Po svojih poslih v Celju sem šel tudi v gostilno „Pri belem volu“ ter bil s postrežbo prav zadovoljen. Teknilo mi je dobro tudi sveže črno pivo, drugi gostje so pa hvalili svojo vinsko kapljico, eden Haložana, drugi Konjičana, tretji južno vino iz Visa itd.

c Celje. Med vsemi celjskimi posojilnicami in šparkasami ima pri našem ljudstvu največ zaupanja Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju (v hotelu „Pri belem volu“). To Ljudsko posojilnico so ustanovili pred štirimi leti katoliško-narodni možje, pristasi Slov. kmečke zveze in Slov. ljudske stranke. V tem kratkem času je nenavadno hitro napredovala, kakor se razvidi iz letnih poročil. Tudi letos, ko je prestrašil nekatere polom Glavne posojilnice v Ljubljani, Ljudska posojilnica ni izgubila niti najmanj prejšnjega svojega zaupanja. Saj je vsak Slovenec vedel, da ta Ljudska posojilnica nima z liberalno Glavno posojilnico nikake zveze. Nasprotno, Ljudska posojilnica je letos na zaupanju celo veliko pridobila. Od odbora te Ljudske posojilnice smo izvedeli, da še nikdar poprej in v enakem času ta posojilnica ni dobila toliko hranilnih vlog, kakor v mesecih januarju, februarju in marcu tega leta. To je znamenje, da so ljudje spoznali, da je vredna vsega zaupanja Ljudska posojilnica (v hotelu „Pri belem volu“) v Celju.

c Iz Gor. Savinjske doline. Dne 19. t. m. je predaval nadučitelj g. Franc Praprotnik v Gornjem Gradu in pri Novi Stifiti o sadjarstvu, dne 26. t. m. pa v Mozirju v stari šoli; povsod je bila velika udeležba. V „Gospodarskem Glasniku“ vidimo, kako lepe svote je dobil pretečeno leto naš okraj, namreč 24.000 K. Pred 30 leti pa še za dom nismo imeli jabolk, tu pa tam je stalo kako sadno drevo, prarodeno z mahom. Poznam kmeta, ki je nasadil pred kakimi 20 leti mlada jabolčna drevesca. Ta je dobil pretečeno leto za jabolka nad 200 K. vrhu tega pa je dobil še 1128 litrov mošta iz jabolk. Ali poleg vse te požrtvovalnosti za sadjarstvo nam dela veliko zapreko zajec, ki se pozimi trudi na vse kriplje, da bi ogolodal mlada drevesa. Postava je, da se mora mlado drevo oviti s slamo 120 cm na visoko. Ker pa pada sneg večkrat nad 1 m visoko, zraven pa še močen vihar napravi zamete, lahko zajec kljub temu še gloda drevesa. V 11. štev. „Slov. Gospodarja“ se v dopisu od Nove Stifte pri Gornjem Gradu bica jazbece, lisice,

veverice, zajca pa tako sovraži, da že nič noče pisati o tem škodljivcu. Dragi dopisnik, mogoče bomo pa tudi mlado nasajeno zelje morali kakih par centimetrov visoko ovijati s slamo, ravno tako je pesi in korenju zajec prijatelj, žre še oves, kadar zori: videl sem meseca maja, da je zraven deteljine njive zajec še mlado jabolčno drevo ogledal. Da bi se vendar enkrat ta postava predručila, da bi se proglasil zajec kot škodljivec, da bi ga pristeli k onim živalim, ki so v točki 66. lovskega zakona. V tej točki je dosti živali, o katerih kmetje niti ne vedo, da se smejo uničevati. Treba jim je samo dobiti od najemnika lova pismo dovoljenje in imeti morajo orožni list. Lovskega lista pa za te živali ni treba. Vsak gospodar sme imeti orožje, zato pa potrebuje orožni list. Če ga brez tega kdo zasači, se kaznuje radi prestopka orožnega patenta, če je pa kaj ustrelil, pa še zavoljo talvine. Prošnja za orožni list je vložiti pri pristojni občini. Prošnja se pa lahko ugodi, ali pa se tudi odkloni, če se odkloni, se mora zahtevati poseben sklep, zakaj se je odklonila; pritožba se lahko vloži na naslednjo v Gradec, tretja instanca pa je poljedelsko ministrstvo na Dunaju. V točki 66. lovskega zakona so navedeni v prostosti se nahajajoči medvedi, volkovi, risi, divje mačke, divje svinje; te sme vsakdo ustreliti in si jih prilastiti. Lisice, plemenite domače kune, podlasice, veverice, hrčke, vidre, domače zajce, razne vrste orlov, sokole-selce, šakale-davce, ostrize, sokoliče, velike kruglice, skobce, močvirnaste lunje, rudeče jerebe, črno-rjavave jastrebe, razne vrste kanj, velike uharice, krokarje, srake, sive vrane, navadne vrane, kavke, šoje, srakopere, rudečehrbne srakopere, sive čaplje, bobnarice, potapljavke, ponočje vrane, čopaste ponirke, črne morske vrane, vrste stanovščič, navadne cigre, čigrice, ribiče, vodance in povodne kose sme v lovišču loviti, ustreliti in si jih prilastiti le lovski upravičenec, njegovo lovsko osebo, s pismenim dovoljenjem lovskega upravičenca tudi druge osebe. Tudi točka 61. lovskega zakona je velikega pomena za kmeta. Od začetka spomladi pa do končane žetve se brez posebnega posestnikovega dovoljenja na obdelanih poljih in po vinogradih ne sme ne loviti in ne goniti, niti divjačina s psi iskati. Od te prepovedi so izvzete njive, ki so zasajene s krompirjem ali z drugimi, v večjih razdaljah nasajenimi pridelki. Točka 70. lovskega zakona. Vsak, kdor je k izvrševanju lova upravičen, ima dolžnost, povrniti v smislu določil tega zakona škodo, a) povzročeno pri izvrševanju lova na zemljišču in na nespravljanih pridelkih od lovskega upravičenca samega, od njegovega lovskega osebja, od njegovih lovskih gostov ali od psov teh oseb (lovska škoda); b) povzročeno v lovišču od lovnih živali na zemljišču in še ne spravljanih pridelkih (škoda po divjačini), v kolikor ta škoda ni nastala na zemljiščih, omenjenih v par. 63., odst. 2, ob času mirovanja lova. Ako ima več oseb pravico do izvrševanja lova, jamčijo za lovsko škodo in za škodo po divjačini vsi nerazdelno. Toplo priporočam vsakemu posestniku, da si kupi v Celju v Zvezni trgovini lovski zakon za Štajersko, ki stane 1 K 20 v. V tej knjigi bo vsak našel, kar je potrebno. — Kmet iz Savinjske doline.

c Mozirje. Pri nas se je začelo sedaj spomladi prav živahno društveno življenje. Sicer tudi v zimskem času nismo lenarili. Pridno smo čitali lepe knjige in dobre časopise, katere smo dobivali v čitalnici Slov. kat. izobr. društva. Naše društvo je imelo dne 18. grudnia 1910 svoj 4. letni občni zbor. Odbor je ostal večinoma stari. Dne 12. svečana je priredilo društvo veselico, ki je bila izborna obiskana. Dne 5. t. m. smo imeli predavanje o dobrem časopisu in o pomenu društva. Dne 26. sušca pa je predaval g. nadučitelj Praprotnik o umnem sadjarstvu.

c Rimske toplice. Tukaj se dela čez Savinjo namesto dosedanjega lesenega, nov, betoniran most, last g. Uliča. Gradi ga neka graška stavbena tvrdka. V ponedeljek, dne 20. t. m. pa je med delavstvom izbruhnil štrajk. Delo se je ustavilo vsled tega, ker je bil odstavljen dosednji delovodja, kateri je bil pri delavcih splošno priljubljen. Podjetnik je nekaj izboljšal in se sedaj že zopet dela, čeprav še v malem obsegu.

c Trbovlje. Tukajšnja Marijina družba priredi na tiho nedeljo, dne 2. aprila t. l. v dvorani Društvenega Doma predstavo: „Mater dolorosa“ (Žalostna Mati božja) v 7. dramatskih slikah. Spisal Silvin Sardenko. Vspored: 1. Sedem žalosti Device Marije, žalospev. II. Predstava. Začetek ob ¼ 4. uri popoldne. Vstopnina: Sedeži 1. vrste K 1'20, ostale vrste 80 vin., sedeži na galeriji K 1'40, stojišča 40 vin. Ker je čisti dobiček namenjen Društvenemu Domu, se preplačila hvaležno sprejemajo.

c Gomilšek. Tukajšnje Bralno društvo nam je priredilo dne 24. in 25. t. m. jako zanimiv in koristen tečaj o kmetijskem knjigovodstvu. Predaval nam je kmetijski potovalni učitelj g. Goričan, za kar se mu tem potom prav priskrbe zahvaljujemo. Tečaja so se udeležili v velikem številu možje, zlasti pa mladeniči, ki so jako pazno sledili izvajanjem g. predavatelja. Upati je, da si omisli vsak pameten gospodar to za gospodarstvo velepomembno knjigovodstvo, ker potom knjigovodstva bode lahko gospodar spoznal, kje ga najbolj čevlji žuli. Sicer mu bode delalo od začetka nekoliko preglavice, toda z dobro voljo bodo vse te zapreke odstranjene.

c St. Jurij ob juž. žel. Osrednja zadruga za vnovčevanje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru je priredila v nedeljo, dne 26. t. m. po prvem opravilu v Katoliškem domu gospodarski shod, kateri je bil dobro obiskan. Poslovodja zadruga g. Ze-

bót je razložil zbranim živinorejcem velik pomen Osrednje zadruge, na kar je lepo število navzočih živinorejcev pristopilo k zadrugi.

c St. Jurij ob juž. žel. V zadnjem letu smo nekateri hudo prizadeti, ker je izginil most čez Voglajno in pa steza iz Nove vasi naravnost v Brezovje čez železnično progo, tam, kjer se nahajajo še sedaj zatvornice. Posebno se bo pogrčalo te poti vselej, kadar bo opravilo pri sv. Ahacu. Hodilo se je tam od pamtveka, zato se nam mora prehod zopet omogočiti, prej ne odnehamo.

c St. Jurij ob juž. žel. Naša C. kr. kmetijska družba nič ne ve o tem, da imamo v St. Jurju veliko gospodarsko zborovanje, ki ga priredi Osr. zadruga za vnovčevanje živine. Dasi je celi mesec že iz lepakov razvidno, ker napove ob isti uri shod v Dramljah. Pa se menda vendar ne bojijo, da bi prišli poslušat Drameljčani, kar je za nje v sedanjih živinski krizi gotovo tudi važno. Upamo, da je bila sama pomota.

c Mestinje. „Štajerca“ je pa le dobro brati! Po njem postane človek, kar hoče, učenjak, modrijan, in Bog ve kaj še! O tem ne sme nihče dvomiti, kateri ima čast, priti z Blažekom v dotiko. Mestinjčani smo tako srečni, da malokje tako. Na praznik M. D. smo ga skoro v vsaki hiši slišali, kako nam je čital in razlagal Linhartov evangelij, da smo se kar čudili njegovi modrosti. Še prihodnji rod ga bo čislal, sedanjí ga še dobro ne razume! Pač pa zua še zasloveti preko naših pokrajin tja do tevtoburških planin. Pridite si ga, g. urednik, o priliki pogledat, najdete ga lahko, če ne, pa vprašajte po Blažeku, in vsak ga vam pokaže, samo naočnike ne pozabiti.

c Kmetijska podružnica Mestinja-Sv. Peter na Medv. selu priredi v nedeljo 2. aprila ob 8. uri pop. pri Sv. Petru na Medv. selu v župnišču poučno zborovanje. Govoril bo o živinoreji strokovni učitelj Zidanšek s šentjurske kmetijske šole, tajnik podružnice župnik Gomilšek pa bo poročal o 88. občnem zboru kmetijske družbe v Gradcu. Udje podružnice iz domačih župnij in vseh sosednih pridite polnoštevilno na to veleznimivo zborovanje!

c Šmarje pri Jelšah. Na cvetno nedeljo dne 9. aprila bo ob 3. uri pop. imelo „kat. slov. politično društvo za šmarski okraj“ svoj občni zbor in sicer v prostorih Hajdjanovih. Ob tej priliki bosta poročala naša poslanca dr. Korošec in Vrečko.

c Poučni tečaj na kmetijski šoli v St. Jurju ob juž. žel. Enodnevni poučni tečaj o najvažnejših pomladanskih delih kakor sajenje in obrezovanje dreves, naprava novih travnikov itd. se vrši v soboto dne 8. aprila t. l. Tečaja se lahko udeležijo na lastne stroške vsak, ki se prijavi do 6. aprila t. l. Pouk traja od 10. ure predpoldne do 6. ure zvečer.

Brežiški okraj.

b Kmetovalci, pozor! Ze zdaj opozarjamo daljno brežiško okolico na shod, ki ga priredi kmalu po Veliki noči podružnica Kmetijske družbe, Zakot. Shod bo važen za živinorejce in kmetijstvo sploh, posebno, ker pride govoriti tudi strokovnjak o agrarnih operacijah.

b Vodovod v Brežicah se menda le bliža uredničenju; v Brežini pri kolodvoru se neprenehoma vrta in koplje, ter je slišati, da dajo vrelci skoro enkrat toliko vode, kot bi bilo za Brežice potrebno. Le naglo napreji, kajti kdo ve, če ne bomo letošnje leto vodovoda posebno nujno potrebovali!

b Romanja v sv. deželo so se zadnje nedeljo poci udeležili vsi, ki so bili pri predavanju podružnice „Slov. Straže“ v Brežicah. In kakor je bilo slišati, ni bilo nobenemu žal časa in vstopnine, ko je slišal od domačega g. kaplana toliko poučnega o krajih, ki jih je posvetil naš Zveličar s svojimi stopinjami in celo s svojo krvjo, in je obenem večino teh krajev videl živo pred seboj v svetlopisnih slikah. Taka predavanja s skioptičnimi slikami so zares izredno poučna, in je lahko vsakomur stokrat žal, kdor tako priljubljeno pouka in najblajše zabave zamudi!

b Koprivnica. Kat. slov. izobraž. društvu je blagovolil poslati kot dar mnogocastiti gospod Maks Ašič, kaplan na Ponikvi ob j. ž. 10 kron, za kar se mu najiskrenejše zahvaljuje odbor. Naj bo blagena dobrotniku, našemu vrlému rojaku plačnik ljubi Bog! Živeli posnemovalci!

Iz celega sveta.

Zakon, kako se imajo oblačiti moški in ženske, so napravili skrbni očetje ameriške države Nova Karolina. Moda se prepogostoma menja ter je pri tem tako draga, da povzroča velike nepotrebne stroške in je pravi napad na žepce očetov. Zakonski predlog se glasi, da se enkrat za vselej točno določi kraj za obleko moških, ženskih in otrok, in to brez ozira na imetje in družabni položaj posameznika v državi.

Pravičen odvetnik. Angleški bogataš, lord Eldon, je zapustil vse svoje premoženje ljudstvu. V oporoki je napisal: „Ljudstvu vračam, kar sem od njega dobil.“ — Eldon je bil odvetnik.

106 let stara krčmarica živi v Dolgi vasi pri Kočevju na Kranjskem. Sedaj je poročena že petič. Ko je šla zadnjikrat pred oltar, je bila stara 99 let. Njen mož je star 67 let. Oba zakonska še sama strežeta gostom. Ta ženska je pač najstarejša gostilničarka na svetu.

Morilec žensk se zopet pojavlja v Berlinu. Dne 20. t. m. so našli na nekem travniku severno od mesta mrtvo žensko truplo. Za morilec ni sledu.

Slovensčina uradni jezik v Ameriki. „Glas Naroda“ poroča: Indianapolis, Ind., 3. sušca. Mestni urad je izdal v slovenskem jeziku ukaz na slovenske stranke v mestu, da ne sme spati v eni sobi več oseb, kakor dve, če je soba zadosti velika in zračna, drugače sme spati v eni sobi samo ena oseba.

Zagonetni umori v Karlovcu. Iz reke Korane so pri Karlovcu nedavno potegnili iz vode tri trupla, o katerih sodijo, da so oropani izseljenci, ki so se vra-

čali domov. Dne 21. t. m. pa so potegnili iz Korane četrto truplo, istotako moško, o katerem tudi sodijo, da je kak domov se vračajoč Amerikane. Policija je mnenja, da so morilec dobro organizirana roparska tolpa, ki se klati v karlovški okolici, in ki se bavi zlasti z napadi na Amerikance, ki se vračajo domov. Zagrebško državno pravdnštvo je razpisalo 1000 K nagrade za izsleditev morilcev. Doslej so zaprli pet eiganov, ki so imeli svoj tabor v bližini, kjer so našli trupla.

Ameriški kapital na Ruskem. Ameriški finančnik John Hammond, ki biva že dalje časa na Ruskem in je bil predstavljen tudi carju, se je pogajal z rusko vlado po naročilu neke ameriške družbe o gradnji žitnih elevatorjev na Ruskem, in pogajanje je bilo uspešno. Američani bodo zgradili na Ruskem celo omrežje elevatorjev, ki se bodo oskrbovali pod državnim nadzorstvom. Nadalje se poroča, da se je Hammondu posrečilo, dobiti dovoljenje za napeljavo vode po Turkestanu. John Hammond je odpotoval iz Petrograda v Berlin, kjer želi baje biti predstavljen nemškemu cesarju.

Zaradi kajenja odrezali jezik. Iz New Yorka se poroča, da so morali zdravniki nekemu Tos. Flannerju odrezati pol jezika, ker se mu je naredil na jeziku rak radi preobitega kajenja. Popušil je na dan po 20 cigar in poleg tega je še vedno držal v ustih pipo. Da se rak ne razširi, so mu morali odrezati pol jezika. Sedaj pravi, da ne bo več kadil.

Leteči peklenski stroji. Iz Londona poročajo: Znana Löwinger White izdelujeta z orožnim tehnikom Maximom male letalne stroje v vojaške svrhe, ki bi mogli nositi v zraku neizmerne množine razstreliva. Pri celi zadevi se gre za napravo pedenta k potom brezžičnim tokom vodljivim podmorskim čolnom, na katerih seveda ni moštva, in ki v bližini sovražnih ladij izpraznijo na morskno dno velike množine dinamita ter tako povzročajo pogubo sovražnim ladjam. Enake stroje mislijo izdelati omenjeni trije, seveda kot letalne stroje.

Nova iznajdba v elektriki. Danec Waldemar Poulsen je iznašel nekaj povsem novega na polju elektrike. To je: električno luč brez žice. Poskušal je veliko in se veliko trudil, dokler ni popolnoma vspeš. Danes mora biti zvezana vsaka električna luč z dvema žicama, da gori. On je pa iznašel tako, da ni treba nič žic, po katerih teče elektrika. Kakor brzojavimo brezžično, tako bomo imeli tudi luč brezžično. Ne pozna se sicer še stroja, ve se pa za gotovo, da je vse to res. Poskušal je to že v javnosti. Na eni strani velike dvorane je stal on, na drugi pa njegov pomagač, kateri je držal električne luči. In začele so nenkrat goreti, dasi jih je držal popolnoma prosto v zraku in ni bilo stika z nobenimi žicami. Ta iznajdba je velikanskega pomena. Saj je znano, da moramo imeti po dve žici za vsako svetilko in da morajo biti napeljene iz tovarne. Baš danes je vsaka iznajdba, kaiera odpravlja žice, izredno dobrodošla, saj imamo po velikih mestih toliko različnih žic, da ne bode kmalu nobenega prostora več. A ne samo to. Žice so vse iz bakra, baker je pa zelo drag. Na ta način se bode električna luč tako pocenila, da jo bode premogel vsak človek.

Kometi v letu 1911. V letu 1911. se bode videlo na nebu nekoliko kometov ali repatic, a le za vrlo kratek čas. Prvi je komet Broockov (1889), ta komet je že dne 8. januarja dosegel svoj perihel. Drugi je komet Enckejeva repatica. Ta pojde skozi svoj perihel sredi meseca avgusta. Ker ima slabo svetlobo in ker mu je potovanje zelo proračunano, jo bo težko najti na nebeškem svodu. Tretji je Barnandova repatica „Templum I.“ To repatico so opažali leta 1867., 1873., in 1879. Od tedaj je niso več videli. Zdi se, da je tako blizu svojemu razsulu, da jo bo težko opaziti na nebeškem svodu. Peta je repatica Brorsenova, ki bo v decembru najbližja solncu. Z naše zemlje se jo bo težko opazilo.

Najnovejše novice.

Shod železničarjev v Laškem trgu se vrši v nedeljo, dne 2. aprila ob 9. uri dopoldne v gostilni Narodni Dom. Govorila bosta poslanca dr. Benkovič in Gostinčar; obenem bo občni zbor zidanmoške podružnice Prometne zveze.

Kmet. družba ima včeraj in danes v Gradu občni zbor. Slovenski zastopniki se pridno udeležujejo razprav.

Iz Šole. Stalnim učiteljem oziroma učiteljicam so imenovani: pri Sv. Barbari tamošnja časasna učiteljica Ljudmila Lendovšek, na ljudski šoli pri Sv. Rupertu v Slov. gor. tamošnja časasna učiteljica Irma Šeligo, na ljudski šoli v Bučah tamošnji časasni učitelj Anton Volavšek, na ljudski šoli Kapele pri Radgoni tamošnji časasni učitelj Ivan Mihelič in učiteljska supletinja Marija Pušenjak, na dekliški ljudski šoli v Ljutomeru tamošnja časasna učiteljica Julijana Robič.

Podpora vinogradnikom. Poročali smo že, da je za štajerske vinorejce, ki so hudo prizadeti po lauski slabi letini, vsled opetovanega posredovanja posl. S. K. Z., dovoljena svota 100.000 K. V imenu S. K. Z. je poslanec dr. Benkovič te dni zopet posredoval v ministrstvu, da se ima podpora brez odloga nakazati, ker se zadeva prav po nepotrebnem zavlačuje. Dvakrat da, kdor hitro da! Akt je dospel te dni na naslednjo v Gradec, in upati je, da bo vsaj malo pomagano bednemu stanju vinogradnikov. Tudi radi odpisa davka in odložitve davčnih eksekucij so posl. S. K. Z. potrebno ukrenili.